

دوتا ۲۶۳	بررسی کتاب مقدس / ۴۹
	رومیان ۱: ۱-۱۷
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، کار بررسی را از رومیان ۱: ۱-۱۷ انجام خواهند داد. رومیان ۱: ۱-۷ شامل دعوت و رسالت نویسنده، یعنی پولس رسول می‌باشد. و رومیان ۱: ۸-۱۷ شامل مقدمه موضوع رساله رومیان است. رومیان ۱: ۱۶ می‌فرماید: " من به انجیل عیسی مسیح افتخار میکنم چون قدرت خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در ابتدا فقط به یهودیان اعلام میشد اما اکنون همه میتوانند با ایمان آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. " رساله پولس به رومیان قوت انجیل را تعلیم می‌دهد. تعلیم می‌دهد که انجیل، قوت خداست برای "عادل ساختن" انسان و قوت خداست برای "تقدیس" او. انجیل همانا پیام خداست در این مورد که انسان چگونه می‌تواند "نجات یابد و دگرگون شود"، تا شخص جدیدی گردد.

(S) قدم اول. بخوانید.

با هم رومیان ۱: ۱-۱۷ را بخوانید. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا همه متن خوانده شود. به خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان ۱: ۱-۱۷ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید.

برخی حقایق مهم را از رومیان ۱: ۱-۱۷ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۱: ۱-۱۷ این است که "پولس رسول چگونه خود را معرفی می‌کند". رساله به رومیان ابداع هیچ بشری نبود، بلکه مکاشفای الهامی در باره "مفهوم انجیل" به شخص بسیار خاصی است، یعنی به پولس رسول. پولس رسول خود را در مقام خدمتگزار (غلام) عیسی مسیح معرفی می‌کند که دعوت و مقرر شده تا رسول باشد؛ و نیز جدا شده تا انجیل خدا را موعظه کند. پیام انجیل این نیست که انسان چه می‌تواند بکند تا نجات یابد، بلکه پیش از هر چیز، این است که "خدای کتاب مقدس در عیسی مسیح چه کاری انجام داده تا بشر را نجات بخشد." وعده این پیام انجیل در عهد جدید قبلاً تا حدی در عهد عتیق داده شده بود و تا حدی نیز به نمایش گذاشته شده بود. آنچه که مسیح بر پولس در باره انجیل مکشوف ساخته بود، با آنچه که انبیای عهد عتیق تعلیم داده بودند، تطابق کامل داشت. موضوع انجیل همانا عیسی مسیح، مرگ و قیام او می‌باشد. قیام او آشکارکننده مقام کنونی و جلال یافته او در آسمان می‌باشد. پولس از همین شخصیت الهی، یعنی عیسی مسیح بود که وظیفه رسالت (یعنی رسول بودن) خود را دریافت داشته بود. هدف وظیفه و رسالت او این بود که انسانها را به سوی ایمان به عیسی مسیح هدایت کند. حوزه خدمت او نه فقط شهر خودش، بلکه تمامی ملت‌های جهان بود و این، شامل ساکنان شهر روم نیز می‌شد. پولس اغلب رسالات خود را با آرزوی فیض الهی و آرامش الهی برای مسیحیان آغاز می‌کرد.

(T) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۱: ۸-۱۷، این است که "پولس چگونه موضوع رساله خود را" به مسیحیان شهر روم معرفی می‌کند. موضوع رساله به رومیان، "نجات از طریق ایمان، هم برای یهودیان و هم برای غیریهودیان" می‌باشد. پولس مهم‌ترین موضوع را از طریق موعظه به هر شکل قابل احترامی معرفی می‌کند. او احترام و محبت خود را به مسیحیان شهر روم ابراز می‌دارد. او خدا را برای ایمان ایشان و تأثیر آن در همه جا شکر می‌کند. او توجه خود را به ایشان ابراز داشته، می‌گوید که دائماً برای آنان دعا می‌کند و اینکه مشتاق است تا به ملاقات ایشان برود تا تقوینشان نماید، و باعث تشویق یکدیگر گردند، و در میان ایشان حساسی به دست آورد. پولس موظف است که انجیل را به همه مردمان موعظه کند، بنابراین مشتاق است که آن را به رومیها نیز موعظه نماید. اشتیاق او به موعظه انجیل ناشی از درک روشن او از انجیل بود. انجیل فقط یک پیام نیست، بلکه "وسیله‌ای است نیرومند" که از طریق آن، خدا همه کسانی را که ایمان می‌آورند نجات می‌بخشد، صرف نظر از نژاد و فرهنگشان. انجیل قدرتمند و بسیار مؤثر است، زیرا "روش راستین عادل‌شمردگی" را تعلیم می‌دهد، یعنی راه راستین نجات را. یگانه راه نجات و رستگاری همانا ایمان به خدای کتاب مقدس است، خدایی که خود را در عیسی مسیح آشکار فرمود. بدینسان، پولس دو موضوع مهم رساله به رومیان را مطرح می‌سازد. موضوع نخست، "روش نجات" است و موضوع دوم، "انسانهایی است که نجات به آنان عرضه می‌گردد". نجات فقط از طریق ایمان است و باید به همه انسانها در جهان عرضه شود، هم به غیریهودیان (امت‌ها) و هم به یهودیان.

(S) قدم سوم. سؤال کنید.

بیباید تمام حقایق موجود در رومیان ۱: ۱-۱۷ را درک کنیم و سؤالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس راجع به سؤالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیابید.
سؤال اول. (۱: ۵) "معنی عبارت «برای اطاعت ایمان» چیست؟"

(T) متن اصلی می‌گوید که پولس فیض و رسالت (یعنی رسول بودن) را با این هدف دریافت داشته که اطاعت ایمان را در میان تمام ملت‌ها به وجود آورد. وظیفه پولس در مقام رسول، این بود که انجیل را موعظه کند تا مردم از تمامی ملت‌ها به سوی اطاعت ایمان بیایند. کلمات "اطاعت ایمان" را چگونه باید درک کرد؟ گرچه می‌توان آن را به شکل "اطاعت از ایمان مسیحی" ترجمه کرد، یعنی اطاعت از انجیل، بهتر است آن را به شکل "اطاعتی که مبتنی بر ایمان است" برگرداند. مشخصه اطاعت راستین مسیحی، ایمان داشتن به عیسی مسیح است (ر.ش. یوحنا ۶: ۲۸-۲۹)، و مشخصه ایمان راستین مسیحی، اطاعت از مسیح است (ر.ک. یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۳). نتایج این امر بسیار عظیم است. "ایمانی" که پولس موعظه می‌کرد، صرفاً "یک بار پذیرش عیسی مسیح به عنوان نجات‌دهنده" نبود. "آن نوع ایمانی" که پولس قصد داشت اشاعه دهد، "تعهد به اطاعتی دائمی" از عیسی مسیح به عنوان نجات‌دهنده و خداوند بود. پولس رسول با موعظه انجیل، مردم را فرا می‌خواند تا وجود خود را در تمام طول زندگی، وقف عیسی مسیح و تعالیم او کنند.

سؤال دوم. (۱: ۱۶) "انجیل به چه نحو قوت خدا است؟"

(S) در رومیان ۱: ۱۶، پولس می‌فرماید: "من به انجیل عیسی مسیح افتخار میکنم چون قدرت خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در ابتدا فقط به یهودیان اعلام میشد اما اکنون همه میتوانند با ایمان آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند."

(یک) "انجیل قوت خدا است" زیرا پیامی است که خدا به وسیله آن عمل می‌کند و به وسیله آن انسان را نجات می‌بخشد. اول قرن نهم: ۱: ۲۰-۲۵ می‌فرماید که خدا انسان را نه به واسطه حکمت بشری یا قوت بشری، بلکه به واسطه انجیل نجات می‌بخشد. قوت خدا در انجیل از طریق پیامی در باره "خدای یگانه" (مانند دین یهود)، یا از طریق پیامی در باره قواعد اخلاقی کامل (مانند دین یونانیان) ظاهر نمی‌شود، بلکه از طریق پیامی در باره نجات‌دهنده‌ای مصلوب. "عیسی مسیح و او را مصلوب" آغاز و پایان پیام انجیل است (ر.ک. اول قرن نهم: ۱: ۱۸؛ ۲: ۲؛ غلاطیان ۵: ۱۱؛ ۶: ۱۴).

(دو) "انجیل تأثیری نیرومند بر افراد دارد." هر کسی که به عیسی مسیح ایمان می‌آورد، "از وضعیتی خاص نجات می‌یابد و به وضعیتی دیگر منتقل می‌شود." هر کس که به عیسی مسیح ایمان می‌آورد، "از شرارت‌های خاصی نجات می‌یابد تا از برکاتی خاص برخوردار گردد." هر کس که به عیسی مسیح ایمان می‌آورد، از بدیها و شرهای ذیل نجات می‌یابد. او از "احساس تقصیر" گناه نجات یافته، زیرا گناهانش بخشیده شده است. او از "خجالت" گناه نجات یافته زیرا نام و حیثیت او اعاده شده است. او از "آلودگی" گناه نجات یافته، زیرا خون عیسی مسیح که بر صلیب ریخته شد، او را پاک ساخته است. او از "بردگی" گناه نجات یافته، زیرا عیسی مسیح او را از قدرت گناه آزاد ساخته است. او از "مجازات" ابدی گناه نجات یافته، مجازاتی که مبتنی از جدایی از خدا، غضب او و مرگ ابدی می‌باشد. او از این مجازات نجات یافته، زیرا عیسی مسیح آن را به جای او بر خود گرفت.

هر کس که به عیسی مسیح ایمان آورد، نجات می‌یابد تا از برکات ذیل برخوردار گردد. او وضعیت عادل‌شمردگی کامل را در نظر خدا دریافت می‌دارد. او توانایی این را می‌یابد تا در تقدس رشد کند. و قدرت این را نیز می‌یابد تا زندگی دگرگون‌شده و ثمربخشی داشته باشد. او نجات یافته تا از برکات خدا بهره‌مند گردد که مبتنی است بر مشارکت شخصی با خدا، محبت خدا، و حیات جاودانی.

(سه) "انجیل تأثیر نیرومندی بر ملت‌ها دارد." انجیل انسانها را از هر ملتی در جهان نجات می‌بخشد. هر کس صرف‌نظر از ملیت یا مذهب قبلی خود، هر گاه به عیسی مسیح ایمان بیاورد، یقیناً نجات خواهد یافت. کتاب مقدس می‌فرماید: "اول یهود، و پس یونانی (غیر یهود)". کلمه "اول" به معنی "خاص" نیست، زیرا انجیل به‌طور خاص برای یهودیان طرح‌ریزی نگردید (۳: ۹، ۲۲، ۲۹؛ ۱۰: ۱۲). منظور از آن، "اول بودن از نظر ترتیب زمانی" است، زیرا انجیل نخست به ایشان موعظه شد (متی ۱۰: ۵-۶؛ اعمال ۱۳: ۴۶-۴۷) و بعد توسط ایشان به "یونانیان" (متی ۲۸: ۱۹). منظور از "یونانیان"، ملل غیر یهودی بود که یهودیان در آن زمان، با آنان آشنایی بیشتری داشتند؛ "یونانیان" معرف مردمان متعلق به هر ملتی بر روی زمین می‌باشد.

سؤال سوم. (۱: ۱۷) "چه عدالتی از جانب خدا در انجیل مکشوف شده است؟"

(T) (یک) "عدالت چیزی نیست که انسان آن را «به دست» بیاورد." کلمه "عدالت" یا عادل‌شمردگی به گونه‌های متفاوتی تفسیر شده است. عده‌ای عدالت را عدالتی اخلاقی تلقی می‌کنند که زمانی به دست می‌آید که یا کلیسا یا خودشان کار درستی انجام می‌دهند. ایشان بر این باورند که انسان زمانی عادل می‌شود که از سوی کلیسا تعمیم داده شود یا خودش بعدها کارهای نیک انجام دهد. معتقدند که به‌هنگام تعمیم، فیض خدا بر انسان ریخته می‌شود طوری که ذاتاً عادل می‌شود و می‌تواند کارهای نیک انجام دهد.

عده‌ای دیگر عدالت را عدالتی اخلاقی تلقی می‌کنند که از طریق ایمان و اطاعت از انجیل به دست می‌آید. ایشان معتقدند که انسان با عمل ایمان آوردن به انجیل و با اعمالی که به دنبال آن، در اثر اطاعت از احکام و تعالیم عیسی مسیح انجام می‌دهند، عادل شمرده می‌شود. در نظر ایشان، "ایمان عملی است" که از طریق آن عادل شمرده می‌شوند.

(دو) عدالت چیزی است که خدا «عطا می‌کند». هیچ کس نمی‌تواند عدالت خود را برقرار سازد، زیرا عدالت از جانب خدا می‌آید (۳: ۲۱). در سراسر رساله به رومیان، "عدالت چیزی نیست که خود ایمانداران آن را «به دست» آورند. عدالت چیزی است که خدا آن را به ایمانداران «عطا می‌کند». "عیسی مسیح به واسطه زندگی کاملاً عادل و نیک خود بر زمین و مرگ فداکارانه و قربانی‌کننده خود بر صلیب، غضب عادلانه خدا علیه گناه را فرو نشانند و عدالت را برای هر کسی که به او ایمان بیاورد، به دست آورد. مسیح عادل برای گناهان بشر ناعادل می‌میرد تا ایشان را نزد خدا بیاورد (اول پطرس ۳: ۱۸؛ ر.ش. دوم قرن نهم: ۵: ۲۱). او جریمه کامل گناه را به جای کسانی که به او ایمان می‌آورند، پرداخت کرد. بنابراین، خدا این

ایمانداران را "کاملاً (۱۰۰٪) عادل اعلام می‌دارد" و از آن پس، ایشان را کاملاً (۱۰۰٪) عادل تلقی می‌کند و با ایشان به همین شکل رفتار می‌نماید. لذا عدالت به معنی "عدالت اخلاقی ایمانداران نیست"، بلکه "عدالت قضایی خداست". سؤال چهارم. (۱: ۱۶-۱۷) "انسان با چه نوع ایمانی عادل می‌شود؟"

(S) آن نوع ایمان که انسان را عادل می‌سازد یا نجات می‌بخشد، یعنی انسان را در نظر خدا عادل می‌گرداند، داری سه جنبه است.

"نخستین جنبه ایمان، آگاهی است." برای ایمان داشتن به چیزی، باید "بدانیم" به چه ایمان می‌آوریم. لذا، ایمان یعنی درک حقیقت، آن گونه که در کتاب مقدس مکتوف شده است. رومیان ۱۰: ۱۴-۱۷ می‌فرماید که "ایمان" از شنیدن پیام حاصل می‌شود؛ و پیام را باید از طریق گوش کردن به موعظه کلام مسیح شنید. بنابراین، ایمان مبتنی است بر آگاهی از انجیلی که از عیسی مسیح سخن می‌گوید. این شناخت مبتنی است بر زندگی و مرگ و قیام عیسی مسیح. از آنجا که این شناخت و آگاهی زمانی که دیگران انجیل را به ما موعظه می‌کنند به ما "داده می‌شود"، لذا شناخت و آگاهی از ایمان بر پایه فیض خدا است. "دومین جنبه ایمان، اعتماد کردن است." پس از درک حقیقت، هنوز لازم داریم "ایمان بیاوریم" یا "اعتماد کنیم" که این حقیقت برای شخص ما هم حقیقت است. با فکر و قلب خود ایمان می‌آوریم که خدا عدالت مسیح را به حساب ما می‌گذارد، طوری که وقتی خدا به ما نگاه می‌کند، فقط عدالت عیسی مسیح را می‌بیند. ما به این حقیقت "تکیه می‌کنیم" که خدا ما را به‌خاطر کاری که عیسی مسیح برای ما انجام داده، کاملاً عادل اعلام می‌کند. اعمال ۱۶: ۱۴ می‌فرماید که قلب ما را خدا باز می‌کند تا با ایمان به پیام انجیل پاسخ دهیم. خدا این ایمان را به ما "می‌دهد" (ر.ش. اعمال ۱۳: ۴۸؛ افس ۲: ۸؛ فیلیپیان ۱: ۲۹؛ دوم پطرس ۱: ۱). بنابراین، حتی این اعتماد شخصی ایمان، مبتنی است بر فیض خدا.

"سومین جنبه ایمان، عمل است." وقتی به راستی به حقیقت انجیل ایمان می‌آوریم، "با عمل خود به آن واکنش نشان می‌دهیم." حقیقت را دریافت می‌کنیم و حقیقت را اعتراف می‌کنیم. ایمان در فکر و در دلمان به این که عیسی مسیح نجات‌دهنده است و نجات کامل را به ما ارزانی می‌دارد، زمانی متجلی می‌شود که مسیح و کار تکمیل‌شده نجات او را در دل و زندگی خود بپذیریم (ر.ش. یوحنا ۱: ۱۲). و نیز با "اعتراف" علنی با زبانمان به این که عیسی مسیح نجات‌دهنده و خداوند است متجلی می‌شود. میان آن چه که در دل خود ایمان می‌آوریم و آنچه که با زبان خود اعتراف می‌کنیم، توافقی کامل وجود دارد. رومیان ۱۰: ۹-۱۰ می‌فرماید: "اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت. چونکه به دل ایمان آورده می‌شود برای عدالت و به زبان اعتراف می‌شود به جهت نجات."

ایمانی را که نجات می‌بخشد یا عادل می‌سازد، می‌توان به "دستهای خالی شخص گناهکار" تشبیه کرد که به‌سوی خدای عطاکننده دراز شده، تا عطای فیض‌آمیز نجات را دریافت دارد. ایمانی که نجات می‌بخشد یا عادل می‌سازد، مانند "قطعه اتصال" قطار است که واگن انسان را به لوکوموتیو خدا وصل می‌کند، یعنی زندگی انسان را به فیض خدا متصل می‌سازد. ایمانی که نجات می‌بخشد یا عادل می‌سازد، مانند "تنه درختی" است که ریشه‌هایش معرف "فیض خدا" است، و میوه‌هایش معرف "زندگی‌ای سرشار از سیاسی‌گرایی و اعمال نیک."

سؤال پنجم. (۱: ۱۷) معنی عبارت "عدالت از ایمان تا ایمان" چیست؟

(T) ترجمه تحت‌اللفظی متن چنین می‌فرماید: "عدالت خدا مکتوف می‌شود از ایمان تا ایمان" (در یونانی: ek+eis). این عبارت به گونه‌های زیر تفسیر شده است:

یک) عده‌ای معتقدند که این عبارت مفهومی تدریجی دارد و معنی آن این است: "از ایمانی ضعیف به ایمانی کامل."

دو) برخی دیگر معتقدند که این عبارت بیانگر شدت عدالت است، یعنی عدالتی که "فقط از ایمان" است. در این صورت، معنی عبارت اینچنین می‌شود: "به‌واسطه ایمان، از آغاز تا پایان."

سه) اما باید توجه داشت که عبارتی مشابه در رومیان ۳: ۲۱-۲۲ به‌کار رفته است. عدالت خدا در تورات و کتب انبیا در عهدعتیق ظاهر شده، عدالتی که "به‌وسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و کل آنانی که (به عیسی مسیح) ایمان آوردند" (در یونانی: ek + حالت مفعول با واسطه). عبارت مشابه دیگری در غلاطیان ۳: ۲۱-۲۲ به‌کار رفته است. وعده عدالتی "که از ایمان به عیسی مسیح است، ایمانداران را عطا شود" (در یونانی: ek + حالت مفعول با واسطه). رومیان ۱: ۱۷ هم بر "وسیله" تأکید می‌گذارد که همانا ایمان باشد، و هم بر "دریافت‌کنندگان" عدالت خدا، یعنی هر کس که ایمان بیاورد. به این ترتیب، بهترین ترجمه چنین خواهد بود: "انجیل عدالتی را مکتوف می‌سازد که از خدا می‌آید. این عدالت صرفاً از طریق ایمان است، نه از طریق اعمال شریعت. و این عدالت به هر کسی که ایمان بیاورد داده می‌شود، بدون توجه به نژاد و فرهنگ و میزان ایمان او."

سؤال ششم. (۱: ۱۷) معنی عبارت "عادل به ایمان زیست خواهد نمود" چیست؟

(S) ترجمه تحت‌اللفظی این آیه چنین می‌فرماید: "شخص (عادل به‌واسطه ایمان (در یونانی ek) خواهد زیست." عده‌ای این آیه را اینچنین تفسیر می‌کنند: "شخصی که به‌واسطه ایمان عادل می‌شود، زیست خواهد نمود." اما این نقل قول از حقوق ۲: ۴ است و یگانه معنایش این است: "شخص عادل، از طریق ایمان خواهد زیست." تأکید بر نحوه عادل شمرده شدن ایمانداران است. معنی آن این است که شخص عادل "به‌واسطه ایمان نجات می‌یابد یا عادل می‌شود" نه با انجام اعمال شریعت. لذا تأکید در دوره عهدعتیق و عهدجدید بر این است که ایمانداران به "خداوند" عیسی مسیح، فقط به‌واسطه ایمان عادل می‌شوند یا نجات می‌یابند.

(T) قدم چهارم. کاربرد

پس از تبادل نظر با یکدیگر و تهیه فهرستی از "کاربردهای امکان پذیر"، به این فکر کنید که خدا می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان پذیر را به "کاربردهای شخصی" برای خودتان تبدیل کنید. می‌خواهم مطمئن شوم که ایمان من صرفاً "یک بار پذیرش عیسی مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده" نیست، بلکه "تعهد به اطاعتی دائمی" به مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده و خداوند می‌باشد. اکنون پی برده‌ام که "ایمان" در کتاب مقدس به‌معنی وقف و سرسپردگی با تمامی دل به عیسی مسیح و تعالیم او می‌باشد.

(S) هر گاه انجیل نجات را موعظه می‌کنم، می‌خواهم هم بر شرها و بدیهایی تأکید کنم که ایمانداران به مسیح از آنها نجات یافته‌اند، و هم بر برکاتی که ایمانداران برای رسیدن به آنها نجات یافته‌اند. می‌خواهم موعظه کنم که هر ایماندار به مسیح، از وضعیت گناه‌آلود نجات یافته و به وضعیت عدالت منتقل شده است. هر ایماندار به مسیح، از بردگی گناه نجات یافته و به آزادی منتقل شده؛ از آلودگی گناه نجات یافته و به زندگی مقدس منتقل شده است.

(T) قدم پنجم. دعا

بیابید به نوبت، در مورد یک حقیقت که خدا از رومیان ۱: ۱-۱۷ به ما آموخته، دعا کنیم. ای پدر آسمانی و مهربان، اکنون پی برده‌ام که ایمان در مسیحیت، تعهدی است دائمی برای اطاعت از تو و سرسپردگی کامل به تو و به تعالیم تو در کتاب مقدس. دعا می‌کنم که دائماً به من فیض ببخشی که تماماً برای تو زندگی کنم.

(S) ای پدر آسمانی عزیز، می‌خواهم حقایق انجیل را بسیار روشن به مردم موعظه کنم. می‌خواهم هم بر بدیهها و شرهایی تأکید کنم که ایمانداران به مسیح از آنها نجات یافته‌اند، و هم بر برکاتی که برای برخورداری از آنها نجات یافته‌اند. من پی برده‌ام که هم شرهایی که از آنها نجات یافته‌ایم بخشی اساسی از خبر خوش برای مردم را تشکیل می‌دهد، و هم برکاتی که برای برخورداری از آنها نجات یافته‌ایم. مرا واعظی وفادار برای این پیام انجیل بساز. به نام عیسی مسیح. آمین.

(T) تکلیف برای هفته آینده

- اول) در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۱ آیات ۱۸ تا ۳۲، آماده کنید.
- دوم) کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم....
- سوم) هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.